ସଂ ଗଚ୍ଛଧ୍ୱଂ ସଂ ବଦଧ୍ୱଂ ସଂ ବୋ ମନାଂସି ଜାନତାମ୍ ।
ଦେବା ଭାଗଂ ଯଥା ପୂର୍ବେ ସଂଜାନାନା ଉପାସତେ ।।
ସମାନୋ ମନ୍ତ୍ରଃ ସମିତିଃ ସମାନୀ ସମାନମ୍ ମନଃ ସହ ଚିତ୍ତମେଷାମ୍ ।
ସମାନଂ ମନ୍ତ୍ରମଭି ମନ୍ତ୍ରୟେ ବଃ ସମାନେନ ବୋ ହବିଷା ଜୁହୋମି ।।
ସମାନୀ ବ ଆକୂତିଃ ସମାନା ହୃଦୟାନି ବଃ ।
ସମାନମସ୍ତୁ ବୋ ମନୋ ଯଥା ବଃ ସୁସହାସତି ...
ଋଗ୍ ବେଦ ୧୦/୧୯୧-୨-୪

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦୨୪, ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୨

ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ

ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ସାମଲ

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଓ ଜନରାଜ୍ୟ ଦିବସରେ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ। ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ନେତା ଓ ବଡ଼ବଡ଼ିଆ ଅଧିକାରୀମାନେ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱରେ ନ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାନ୍ତି। ଦେଶ ପାଇଁ ରକ୍ତ ଦେଇଥିବା, ଗୁଳି ଖାଇଥିବା ଏବଂ ଜୀବନ ଦେଇଥିବା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଆଜି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ବଞ୍ଚୁଛେ, ଉପଭୋଗ କରୁଛେ ଜୀବନକୁ ଆଉ ଦେଶକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରୁଛେ। ସ୍କୁଲ ପିଲାମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତୁ – ଏଇ କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ପଢ଼ା ବହିରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଷୟମାନ ରହିଛି। ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଲେ ପିଲାଏ ଉଦବୁଦ୍ଧ ହେବେ ଏଇ ଆଶାରେ। ପିଲାଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରି ଛାଡ଼ିଦେବା ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ଚଳାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନର ଦାୟିତ୍ୱ କାହିଁକି ଦିଆଯାଉଛି, କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ? ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିପାରେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କଲେ ସେମାନେ କଣ କେହି ଆଜି ଆଉ ନାହାନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରପିଢ଼ି କେହି ବଞ୍ଚି ନାହାନ୍ତି ? ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆଜି ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି ସେମାନେ କ'ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ? ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ପରେ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ କ'ଣ ଅତୁଟ ରଖିଛନ୍ତି ଏଇମାନେ ? ଦେଶକୁ ତ ଜଗିଛନ୍ତି ସୈନିକମାନେ ? ଯେଉଁମାନେ ସୀମାରେ ଆଜିବି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଗୁଳିରେ ପ୍ରାଣ ହରାଉଛନ୍ତି। ଶୀତ-କାକର ଏବଂ ବରଫ ଭିତରେ ରକ୍ତକୁ ପାଣି କରି ଦେଶକୁ ଜଗିଛନ୍ତି ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ। ଏମାନେ କ'ଣ ମନ୍ତ୍ରୀ – ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ? ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ପିଲାଙ୍କ ମନକୁ ଆସିବା ସ୍ୱାଭାବିକ। ୧୭ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ୧୨ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନେ ଗତ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିସରେ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ। ପିଲାମାନଙ୍କର ମନରେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଉଠିପାରେ – ଆମ ରାଜ୍ୟରେ କ'ଣ ୩୦ଜଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଆଜି ନାହାନ୍ତି ? ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏ ତଥ୍ୟ ଥିବ, କାରଣ ସରକାର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଭତ୍ତା ଦେଉଛନ୍ତି। ଯଦି ସରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହେଲେ ସେଇମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରାଇଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ ? ଯଦି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ନିଅଣ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ତାହେଲେ ଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେଇଥିବା ସୈନିକମାନଙ୍କ ପରିବାରରୁ କାହାରିକୁ ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ। ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ଆଜି ବି ଦେଶର ସୀମା ଏବଂ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱକୁ ଅତୁଟ ରଖିବା ପାଇଁ ସେନାନୀମାନେ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେଉଛନ୍ତି। ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କ ଗୁଳିରେ ନିହତ ହେଉଛନ୍ତି। ଦେଶର ମନ୍ତ୍ରୀ-ବିଧାୟକମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେଇ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗର ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ଯଦି ଦିଆଯାଆନ୍ତା ତାହେଲେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅଧିକ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୁଅନ୍ତା। ସେମାନେ ଆଉ ପଚାରନ୍ତେ ନାହିଁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନେ କାହିଁକି ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରୁଛନ୍ତି ? ବାପା ମା'ମାନେ ପାଖରେ ବୋଧେ ଏହାର ସନ୍ତୋଷଜନକ ଉତ୍ତର ରହୁନି। ତେଣୁ ପିଲାଏ ଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ହୋଇପାରୁନାହାନ୍ତି ବାପା ମା'ଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ।

ବିଡ଼ାନାସୀ ବନ୍ଧଛକ, କଟକ,
ଦୂରଭାଷ : ୯୭୭୮୬୩୫୯୨୬

ମେଣ୍ଟକୁ ନେଇ ରାଜନୀତି କିଛି ନାହିଁ ପ୍ରଗତି

ଡାକ୍ତର ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ

ବିଜେଡ଼ି-ବିଜେପି ଭିତରେ ଅଘୋଷିତ ମେଣ୍ଟ ହେବ। ଇଆଡ଼େ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଦୌଲତାବାଦ ଓ ଦୌଲତାବାଦରୁ ଦିଲ୍ଲୀପରି ବିଜେଡ଼ି ଆଉ ବିଜେପିର ଶୀର୍ଷନେତା ମାନେ ଭୁବନେଶ୍ୱର, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ଧାଁ ଧଉଡ଼ ଚାଲିଛି। ମେଣ୍ଟ ଖାଲି ବାହାରକୁ ଦେଖେଇ ହେବାପାଇଁ ଯାହା। କାରଣ ମେଣ୍ଟ ନହୋଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଜେଡ଼ି-ବିଜେପିର ସମ୍ପର୍କ କ'ଣ ତାହା ସମସ୍ତେ ଭଲ ଭାବେ ଅବଗତ। ଏଠାରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଆମ ପରି ମଲି ମୁଣ୍ଡିଆ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଚତୁର ରାଜନୀତିର ମୁଣ୍ଡିଆଳମାନେ ନିଜ ନିଜର ଫାଇଦା ପାଇଁ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଅସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି। କେବଳ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ପ୍ରଗତି ହେଉଛି ତଥାକଥିତ ମିଛ ବାହାନା। ଭାରତ-ପାକିସ୍ଥାନ ମ୍ୟାଚରେ ହାଇଭୋଲଟେଜ ବିଜୟ ଅପେକ୍ଷାରେ କୋଟି କୋଟି କ୍ରିକେଟପ୍ରେମୀ ଭାରତୀୟଙ୍କ ନିଶ୍ୱାସ ଯେପରି ଅଟକି ଯାଏ ଠିକ ସେହିପରି ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ନିଶ୍ୱାସକୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଏହି ଦୁଇଦଳର ଶୀର୍ଷ ମୁଣ୍ଡିଆଳମାନେ। କଥା ଉଠୁଛି ଏହି ଦୁଇ ଦଳର ମେଣ୍ଟ ହେଲେ ରାଜ୍ୟର କ'ଣ ପ୍ରଗତି ହେବ ? ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଇନର ପରିଧି ଯାହା ରହିଛି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ପ୍ରଗତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଅନୁଦାନ ଦେଇଥାଏ। ଏହା ପାଇଁ ସେପରି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୀତି ବା ଆଇନକାନୁନ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଢୋଲ ବାଡଉଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମୋଦୀ ସରକାର ଓଡ଼ିଶାକୁ ଅପରିଜ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ସେ ତାଙ୍କ ଘରୁ ବି ଆଣି ଦେଉନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଓଡ଼ିଶାର ବିକାଶର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଜମିବାଡ଼ି ବିକ୍ରି କରି ଏ ରାଜ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରୁନାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ ଏତେ ବଢ଼େଇ ଚଢ଼େଇ ରାଜନୀତି କ'ଣ ପାଇଁ ? ମେଣ୍ଟ କଥା ଯେଉଁ ଆଲୋଚନା ଉଠୁଛି ଏହା ପଛର ଘଟଣ, ଅଘଟଣ ଅନେକ ଜାଣି ନଥିବେ। କଥା ହେଉଛି ଏହା ପଛରେ କର୍ମୀମାନେ ରାଜି ଅଛନ୍ତି ତ ? କାରଣ ନବୀନ ବାବୁଙ୍କ ବିଜେଡ଼ି ସରକାର ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚଥର ଜିତି ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ଼ କରିବେ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଦଳ ଜୋରସୋର ପ୍ରଚାର କରୁଛି। ମୋଦୀ ଜଣେ କରିତକର୍ମା ଓ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଦଳର କର୍ମୀ ତାଙ୍କୁ ଟେକି ଆକାଶ ଆଗରେ ରଖି ସାରିଲେଣି। ଯଦି ଏହି ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଦଳ ରାଜନୈତିକ ଓ ଜନମତର ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗମ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି ତାହାହେଲେ ମେଣ୍ଟ କ'ଣ ପାଇଁ ? ବିଜେପିର ରାଜ୍ୟ ମୁଖିଆ ମେଣ୍ଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି। ବିଜେଡ଼ିର ଦଳୀୟ ମତ ଯେ ଆମେ ଆକାଶ ଛୁଆଁ ରେକର୍ଡ଼ ସହ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବୁ। ଦୁଇ ଦଳର ଯଥେଷ୍ଟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି ତାହାହେଲେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରାଜନୀତି ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟର ଆଉ କ'ଣ ପ୍ରଗତି କରିବେ ? ଚଳିତ ଥର ଗତ ଥର ପରି ଓଡ଼ିଶା କୋଟାରୁ ଅଶ୍ୱିନୀ ବୈଷ୍ଣବ ବିଜେପି ଟିକେଟରୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ଗଲେ। ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ତାଙ୍କୁ ବିଜେଡ଼ିର ସହଯୋଗ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ବିଜେଡ଼ିର ସହଯୋଗୀ ମେଣ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବେ ବି ଘୋଷିତ ହେଲେନାହିଁ କି ସର୍ବନିମ୍ନ ସୌଜନ୍ୟତା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଜେଡ଼ିକୁ ଧନ୍ୟବାଦଟି ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ନାହିଁ। ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ନିର୍ବାଚନ। ଇଆଡ଼େ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଗାଦି ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବେଶ ସତର୍କର ରାଜନୀତି ଚଳାଇଛନ୍ତି। ମେଣ୍ଟ ହେଲେ କେଉଁମାନଙ୍କର ଲାଭ ହେବ, କେଉଁ ମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ ଏସବୁ ହେଉଛି ରାଜନୀତିର ଗହନ କଥା। ଏହା ସତ କଥା ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଅନେକ ଲୋକ ଦାନାପାଣି ପାଇଥାନ୍ତି ହୁଏତ କିଏ ମୋଆଏ ବା କିଏ କେଆଏ। କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଭୋଟରଟି ବାସ୍ତବରେ କିଛି ପାଇନଥାଏ। ସାଧାରଣ ଜଣେ ଅନୁଭବୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିଶ୍ୱାସର ଭୋଟର କ'ଣ ଟଙ୍କା, ମଦ, ମାଂସ ଦ୍ୱାରା କିଣା ହୋଇପାରେ ? ଭୁବନେଶ୍ୱର କ୍ଲବ-କଟକ କ୍ଲବରେ ନୀତି ନିୟମ କରୁଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ବାବୁମାନେ ଅୟଏସ କରୁଥିବା ବେଳେ ରାସନ କାର୍ଡ଼ ନଥାଇ ପରିବାରର କେହି ବି ନଥାଇ ଅଭାବୀ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀମାନେ ଖାଇବା ଗଣ୍ଡାଏ ପାଉନାହାଁନ୍ତି। କାର୍ଡ଼ କରିବା ପାଇଁ ଦଲାଲ ଚାହୁଁଥିବା ପଇସା ହାତ ଗୁଜାରେ ଦେଇହେଉନାହିଁ। ଘରେ ବଢ଼ିଲା ଝିଅ ସେହିପରି ଲୁହ ଗଡ଼ାଉଛି ସିନା ନିଜ ସଂସାରଟି କରିପାରୁନି। ଚାଷୀ ବାପୁଡ଼ାଟି ବିଲକୁ ପାଣିଟିଏ ପାଇ ପାରୁନି କି ଅଣ୍ଟିରେ ଧନ ନଥିବାରୁ ଶସ୍ୟ ବା ସାର ଗଣ୍ଡାଏ ବି ପକେଇ ପାରୁନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବଡ଼ିଆଙ୍କ ପକେଟ ସବୁବେଳେ ଗରମ। ଦିନରେ ନାମ ମାତ୍ର ଖଟିଲେ ସଞ୍ଜ ହେଲେ ଦାମୀ ଗାଡ଼ିରେ ପିଲାଛୁଆଙ୍କୁ ଧରି ନାମୀ ମଲକୁ ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ଇଆଡ଼େ ସାଧାରଣ ଲୋକଟି ମଲାଣି। ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଗତିର ମାପଦଣ୍ଡ ଭାବେ ଧରାଯିବ କି ? ରାଜନୀତି ହେଉଛି ଲୋକନୀତି ଆଦୌ ନୁହଁ ଏହା ହେଉଛି ନିଜ ରୋଜଗାରର ସୁରକ୍ଷିତ ନୀତି। ଏସବୁ ପଛରେ ଦଳର କୁହୁକ ଆକର୍ଷଣ ଥାଏ। ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଆଲୋଚନା ରଖିବା। ବିଜେପି ମାର୍ଫତରେ ରାମ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଆଉ ବିଜେଡ଼ି ମାର୍ଫତରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପରିକଳ୍ପନା ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ଭବ ହେଲା। ହେଲେ କେତେ ଲୋକଙ୍କର ଧର୍ମୀୟ ଆଚରଣ ବଢ଼ିଲା କେହି କହିପାରିବେ ଏସବୁ କେବଳ ବାସ୍ତବ ରାଜନୀତିର କଥା। ଭୋଟ ପାଇଁ ରାମ ଆଉ ଭୋଟ ପାଇଁ ବି ଜଗନ୍ନାଥ। ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଯେଉଁପରି ୫ଟି ଆଉ ରୂପାନ୍ତରଣ ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି ଏ ରାଜ୍ୟତ ରାମ ରାଜ୍ୟ ହୋଇସାରିଲାଣି ସମ୍ଭବତଃ ସବୁ ବିକାଶ ଏଠାରେ ପୂରଣ ହୋଇସାରିଲାଣି। ଆଉ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ବିଜେପିର ଯେଉଁ ପ୍ରଚାର ଭାରତ ତ ଏ ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ନମ୍ବର ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଦେଶ ପାଲଟିଗଲାଣି। ତାହାହେଲେ ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ଆଉ ରହିବା କଥା ନୁହେଁ। ତଥାପି ଏଠାରେ ପ୍ରତିଦିନ ଦୁର୍ନୀତି ଖୋର, ଲାଞ୍ଚୁଆ, ଇଞ୍ଜିନିୟର ଠାରୁ ଡାକ୍ତର, ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜନେତା ଧରା ପଡୁଛନ୍ତି ଆଉ ଜେଲ ଯାଉଛନ୍ତି। ଏବେ ବି ଓଡ଼ିଶାରେ ରାତି ପାହିଲେ ଆସନ୍ନ ପ୍ରସବା ଜଣେ ଭାରରେ ବୁହା ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି। ପାଣି ମୁନ୍ଦେ ମିଳୁନି ଯେ ଲୋକ ପାଞ୍ଚରୁ ଦଶ କିଲୋମିଟର ଚାଲି ଚାଲି ପାଣି ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି। ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକ ନାହାଁନ୍ତି, ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଡାକ୍ତର ନାହାଁନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ବାଚନକୁ ଦେଖି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସ ଠାରୁ ଆଉ ସବୁ ଯେତେ ଯେତେ ଅନୁଦାନ, ସହଯୋଗ, ପୁଷ୍ଟପୋଷକତା ଘୋଷଣା ହେଉଛି ଏହା ନିର୍ବାଚନ ପରେ ବି ଚାଲୁ ରହିବ ତ ? ତେଣୁ ମେଣ୍ଟ କେବଳ ନିଜ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ। ଲୋକ ବି ଜାଣିଲେଣି କେନ୍ଦ୍ର ଇଡି, ସିବିଆଇ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଦଳ ବା ଯେଉଁ ସରକାରର ଚାହିଁବ ତଣ୍ଟି ମୋଡ଼ି ନିଜ ପଟକୁ ଆଣିପାରିବ। ଆଉ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶାସକ ଦଳର କର୍ମୀମାନେ ଅନେକ ଜାଗାରେ ପୋଲିସ ଆଉ ନ୍ୟାୟ ପାଳିକାର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କଲେଣି। ତେଣୁ ମେଣ୍ଟ ନ ହେଲେ କିଛି ଶୀର୍ଷ ମୁଣ୍ଡିଆଳଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରଥମତଃ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବନି ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଲୁଚା ହୋଇଥିବା ଅପକର୍ମ ଉପରେ ଚାଦର ଘୋଡ଼ା ଯାଇ ପାରିବ। ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଜେଡ଼ି-ବିଜେପି ଭିତରେ ମେଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲା। ମେଣ୍ଟ କ'ଣ ପାଇଁ ଭାଙ୍ଗିଲା ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ମେଣ୍ଟକୁ ନେଇ ଏଡ଼େ ବଡ଼ ଆଲୋଚନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରର୍ଥକ। ବରଂ ନିରୁତା ସତ କଥା ହେଉଛି ଏହା ଅସଲରେ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ କେଉଁ ଦଳ କ'ଣ କରିପାରିବେ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବେ ଚିନ୍ତା କରି ରାଜ୍ୟର ବିକାଶକୁ ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତୁ। ଓଡ଼ିଶାବାସୀ, ରାଜ୍ୟବାସୀ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ମନେରଖିବେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଚତୁର ମେଣ୍ଟ ଭିତରେ ସେମାନେ ନିଜ ବେଣ୍ଟ ସିନା ସଳଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ବାପୁଡ଼ାଙ୍କ ଅଣ୍ଟାଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଛି। ଅଭାବୀ, ଚଢ଼ା ଦରଦାମ, ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ସିଟ ଖଣ୍ଟେ ମିଳୁନି, ରାସ୍ତା ଖଣ୍ଟେ ନାହିଁ, ଦିନ ଅଧରେ ଦାଦାଗିରି ଏହିସବୁ ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଥିବା ଯମ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ପ୍ରଶାସନ ନିରାକରଣ କରି ଲୋକଙ୍କ ସୁଖ ସୌଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉ। ରାଜନୀତିକୁ ପଛରେ ରଖି ବିକାଶକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଲେ ଏହା ହିଁ ହେବ ଯଥାର୍ଥ ରାଜନୀତି।

ବିଭବ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କଲୋନୀ,
ବାଲିଗୁଡ଼ା, କନ୍ଧମାଳ,
ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୨୪୨୩୧୭

ମୋଦୀଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ନୀତିନ ଗଡକରୀ ନୁହେଁତ ?

ଉମାଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ

ଭାରତୀୟ ରାଜନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ନରେନ୍ଦ୍ର ଦାମୋଦର ଦାସ ମୋଦୀ' ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଚେହେରା। ଏହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ୧୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୫୦ ରେ ଭାଦନଗର ଉତର ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ପିତା ଦାମୋଦର ଦାସ ମୂଳଚାନ୍ଦ କ ର ସେଥିଲେ ତୃତୀୟ ସ'ାନ। ପିଲାଟି ବେଳୁ ଏକ ନିଆରା ଭାବଧାରାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ। ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ ପାଇଁ ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଭାଦନଗର ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଥିବା ଚା ଦୋକନରେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ସହାୟତା କରୁଥିଲେ। ୮ ବର୍ଷ ବୟଶରେ ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରିୟ ସ୍ୱୟଂ ସେବକ ସଂଘ ରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ଆମର ଏକ ମହାନ ପ୍ରବାଦ ବାକ୍ୟବଳୀ ଅଛି ଯାହାହେଲା 'ଭାଗ୍ୟଂ ଫଳତି ସର୍ବଦା ନଚ ବିଦ୍ୟା ନଚ ପୌରୁଷମ୍' ଅର୍ଥାତ ଯାହା ବିଧାତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛି ତାହାହିଁ ମଣିଷକୁ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ। ବିଧିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଗରେ ବିଦ୍ୟା ଓ ପୌରୁଷ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ଆସେନା। ଏହି କଥାଟି ମୋଦୀଜିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଜୁର୍ଯ୍ୟ। ତାଙ୍କର ସଂଘ ପରିବାରରେ ଐକାଁକ ନିଷ୍ଠାଯୋଗୁ ସେ ୨୦୦୧ ମସିହାରେ ଗୁଜୁରାଟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ପରେ ବିଧାନ ସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ। ଗୁଜୁରଟରେ ତାଙ୍କର ୧୪ ବର୍ଷ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ କାଳରେ ୨୦୦୨ ରେ ଘଟିଥିବା ଦଙ୍ଗାରେ ୨୦୦୦ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ ହରାଇଥିଲେ। ଫଳରେ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରୁ ତାଙ୍କୁ ତୀବ୍ର ସମାଲୋଚନା କରାଯିବା ସହ ସେ ବିରୋଧିଙ୍କ ଶରବ୍ୟର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ। ନିର୍ଦ୍ଦ୍ୟରେ ସେ ସବୁକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସେ ୨୬ ମେ ୨୦୧୪ ରେ ସାଂସଦ ହୋଇ ଜାତୀୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ମେଣ୍ଟକୁ ନେଇ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ଅଳଙ୍କୃତ କରିଥିଲେ। ଜଣେ ଅଣକଂଗ୍ରେସ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ୨୦୧୪ ରୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ଶାସନାରୁଢ଼। ମାତ୍ର ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଯେଉଁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଙ୍କ ଆଶିର୍ବାଦ ଓ ସହଯୋଗରେ ସେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସତ୍ତାରୁଢ ହେବାପରେ ସେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦୁଧରେ ପଡିଥିବା ମାଛିକୁ କାଢି ଫୋପାଡିବା ପରି ଅଲଗା କରି ଦେଇଥିଲେ। ସର୍ବାଗ୍ରେ ଥିଲେ ଦଳର ଦିଗ୍ଜ ତଥା ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଧୂରିଣ ନେତା ଲାଲକୃଷ୍ଣ ଆଦଭାନୀ ଯେକି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ। କିଁ' ମୋଦିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେଥିଲେ ଅଯୋଗ୍ୟ। ସେହିଭଳି ମୁରଲୀ ମନୋହର ଜୋଷୀ ଯେ'କି ବାଚସ୍ପତି ପାଇଁ ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କିଁ' ମୋଦିଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ଅଯୋଗ୍ୟ ,ଉମାଭାରତୀ, ରାଜନାଥ ସିଂହ ଯେକି ଦୁଇ ଦୁଇ ଥର ଦଳର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ଜଣେ ପ୍ରଗଲ୍ଭ ବକ୍ତା, ରବିଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ, ପ୍ରକାଶ ଜାଭେଡକର୍, ଅର୍ଥନିତିଜ୍ଞ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ ସ୍ୱାମୀ ଇତ୍ୟାଦି ଦିଗ୍ଜ ନେତା ମାନଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ସହ ତାଙ୍କ ପର କାଟି ଦେଇଥିଲେ। ଫଳରେ